

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Kur un kā>Kuras valsts tiesības jāņem vērā?

Kuras valsts tiesības jāņem vērā?

Beļģija

1 Tiesību avoti

1.1 Valsts tiesību normas

Beļģijas likumu saistošie avoti ir normatīvie akti, vispārējie tiesību principi un paražu tiesības. Normatīvos aktus ievieš valsts iestāde, vispārējie tiesību principi ir juridiski saistoši, jo sabiedrība zina to juridisko vērtību, un paražu tiesības veido nerakstīta lietošana un vispārpieņemta prakse.

Beļģijā tiesām nav pienākuma ņemt vērā precedentu, proti, judikatūrai no akadēmiskā viedokļa ir ietekme, bet tā nav saistoša. Tiesas spriedumi ir spēkā tikai starp lietas pusēm un nav saistoši citiem tiesnešiem, kuri iztiesā līdzīgus gadījumus. Izņemot Konstitucionālo tiesu (*Cour constitutionnelle / Grondwettelijk Hof*), neviena tiesa nedrīkst pieprasīt citām tiesām, lai tās sekotu to precedentam. Pat ar Kasācijas tiesas (*Cour de cassation / Hof van Cassatie*) spriedumu, ar kuru var atcelt zemākas tiesas spriedumu un atgriezt to atkārtotai izskatīšanai, netiek dotas norādes, kas uzliek tiesai par pienākumu izskatīt lietu no jauna. Tikai tad, ja Kasācijas tiesa izdod spriedumu otrreiz tajā pašā lietā, šā sprieduma saturs kļūst saistošs tiesai, kurai ir jāpieņem galīgais spriedums.

1.2 Daudzpusējas starptautiskās konvencijas

Lūdzu ņemt vērā, ka Federālajam valsts ārlietu dienestam ir datubāze, kurā var gūt pārskatu par divpusējām un daudzpusējām konvencijām, sākot no 1987. gada:

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

Daudzo Beļģijā spēkā esošo konvenciju teksts tiek publicēts Beļģijas oficiālajā vēstnesī (*Moniteur belge / Belgisch Staatsblad*), kas kopš 1997. gada ir pieejams elektroniskā formātā:

<http://justice.belgium.be>

Turklāt daudzu konvenciju — pat to, kas noslēgtas pirms 1987. gada, — teksts ir atrodams tajā pašā tīmekļa vietnē, sadaļā “*Législation consolidée*” / “*Geconsolideerde Wetgeving*” (2004. gada 1. augustā tajā bija 2800 pozīciju).

Beļģija principā ir suverēna valsts, kurai pieder augstākā vara pār tās tiesu jurisdikcijām pakļautajām personām. Tomēr, ņemot vērā to, ka pieaug sabiedrības internacionalizācija, Beļģijā aizvien vairāk kļūst saistoši starptautiskā organizācija un institūcija izdotie noteikumi. Beļģijas normatīvos aktus jo īpaši ir ietekmējusi Eiropas Savienība (ES), Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), Ziemeļatlantijas līguma organizācija (NATO) un Eiropas Padome, ieviešot līgumus un regulas (kuras var būt gan tieši, gan netieši piemērojamas) un nosakot direktīvas un tiesiskās saskaņošanas procesus, lai šo organizāciju dalībvalstis pielīdzinātu savas iekšējās tiesiskās sistēmas.

Cilvēktiesību konvencijas, ko tiešā veidā piemēro Beļģijā, ir Eiropas Cilvēktiesību konvencija un Eiropas Sociālā harta, kuras ievieša Eiropas Padome.

Atbilstošie dokumenti Apvienoto Nāciju Organizācijas līmenī ir attiecīgi Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautiskais pakts par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām.

Eiropas Savienība (ES) kā starptautiskā organizācija ievērojami ietekmē tās dalībvalstis, tostarp Beļģiju. ES galvenie juridiskie instrumenti ir regulas, kuras piemēro tieši, un direktīvas, kuras dalībvalstis transponē pašas.

Neskaitāmas institūcijas un organizācijas aktīvi darbojas, lai attīstītu dažādas jurisprudences nozares, piemēram, starptautiskās privāttiesības, starptautiskās krimināltiesības un starptautiskās tirdzniecības un ekonomiskās tiesības. Dažas no tām: Apvienoto Nāciju Organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautisko tirdzniecības tiesību komisija, Hāgas Starptautisko privāttiesību konference, Starptautiskais Privāttiesību unifikācijas institūts, Eiropas Padome, Eiropas Savienība un Eiropas Kopiena, Starptautiskā Civilstāvokļa komisija, Starptautiskā Jūrmiecības organizācija (SJO), Starptautiskā Gaisa transporta asociācija, Beniluksa Savienība u. c.

1.3 Svarīgākās divpusējās konvencijas

Gan federālās iestādes, gan Beļģijas reģionu iestādes drīkst noslēgt divpusējās konvencijas ar citām valstīm vai pasaules reģioniem atkarībā no tā, vai līguma priekšmets ietilpst to pilnvaru ietvaros. Lielākā daļa šo konvenciju ir noslēgtas ar kaimiņvalstīm vai valstīm, ar kurām Beļģiju saista ciešas vai svarīgas komerciāla rakstura attiecības.

2 Kolīziju normu piemērošana

2004. gada 16. jūlija Likums, ar ko nosaka Starptautisko privāttiesību kodeksu (*Code de droit international privé*, turpmāk tekstā “Kodekss”), tika publicēts oficiālajā vēstnesī 2004. gada 27. jūlijā (<http://justice.belgium.be>). Tas ir atrodams, izmantojot tīmekļa saiti “*Législation consolidée*”.

Šajā faktu lapā ir izskaidroti Kodeksa noteikumi. Kodeksa noteikumus, kas attiecas gan uz starptautisko jurisdikciju, gan ārvalstu tiesu spriedumu un autentisko instrumentu izpildi, piemēro tiesas prāvām, kas tika ierosinātas pēc Likuma stāšanās spēkā, kā arī tiesu spriedumiem un autentiskajiem instrumentiem, kas tiek izdoti pēc tā stāšanās spēkā. Agrāk uzsāktas lietas, kas neietilpst pārejas noteikumu tvērumā saistībā ar Kodeksu, tiek noteiktas saskaņā ar daudziem un dažādiem tiesību aktiem un ievērojamo daudzumu judikatūras, kā arī akadēmiskajiem rakstiem. Var būt noderīgas šādas tīmekļa vietnes:

- <https://www.law.kuleuven.be/ipr/en>

- <https://www.ipr.be/fr>

- <https://www.dipr.be/fr>

Kodeksu piemēro tikai tik lielā mērā, cik lietu nenosaka starptautiskās konvencijas, Eiropas Savienības tiesību akti vai speciālā likumdošana.

2.1 Vai tiesnesim ir pienākums pēc savas iniciatīvas piemērot kolīziju normas?

Beļģijas tiesneši piemēro ne tikai Beļģijas tiesību aktus. Viņiem bieži ir jāpieņem spriedums, pamatojoties uz ārvalstu tiesību aktiem.

Beļģijas starptautiskajās privāttiesībās ir noteikts, ka ārvalstu tiesību aktus piemēro, pamatojoties uz to interpretāciju, kas ir pieņemta konkrētajā valstī; ja tiesa nevar pati noteikt ārvalstu tiesību aktu saturu, tā var lūgt sadarbību pusēm. Ja ir skaidri saprotams, ka tiesa nevarēs noteikt ārvalstu tiesību aktu saturu saprātīgā laika posmā, tiesai ir jāpiemēro Beļģijas tiesību akti (Kodeksa 15. pants).

2.2 Atgriezeniskā norāde

Kopš Kodeksa apstiprināšanas atgriezeniskā norāde vairs nav vispārpieņemta (Kodeksa 16. pants). Tomēr Kodeksā ir paredzēts izņēmums attiecībā uz tiesību aktiem, kurus piemēro juridiskām personām (Kodeksa 110. pants), un atgriezeniskā norāde uz Beļģijas tiesību aktiem ir iespējama attiecībā uz fizisko personu tiesībbspēju (sk. tālāk).

2.3 Piesaistes kritērija izmaiņas

Piesaistes kritērijs var mainīties laikā (piem., pavalstniecība) vai atkarībā no vietas (piem., pastāvīgā dzīvesvieta).

Ar *DIP* kodeksa palīdzību ir mēģināts konkretizēt, kuru noteikumu piemērot biežāk sastopamajās situācijās, kad mainās piesaistes kritērijs.

Attiecībā uz mantu laulībā, piemēram, pirmais piesaistes kritērijs saskaņā ar Kodeksu ir laulāto pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad manta ir iegādāta (Kodeksa 48. pants).

Attiecībā uz lietām, kas saistītas ar izcelšanās noteikšanu, Kodeksā ir noteikts, ka piemērojami ir tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais bērns piedzimšanas laikā bija persona, kuras izcelšanās ir jānoskaidro (Kodeksa 62. pants).

Lietu tiesības attiecībā uz īpašumu nosaka tās valsts tiesību akti, kurā atrodas īpašums tiesību rašanās laikā. Tomēr Kodeksā ir precizēts, ka šādu tiesību iegūšanu un zaudēšanu nosaka tās valsts tiesību akti, kurā īpašums atradās laikā, kad notika darbība vai tika konstatēti fakti, pamatojoties uz kuriem tiesības tiek iegūtas vai zaudētas (Kodeksa 87. pants).

2.4 Izņēmumi kolīziju normu piemērošanā

Parastie tiesību normu kolīzijas noteikumi netiek piemēroti vairākos Kodeksā definētajos gadījumos.

1. Izņēmuma veidā Kodeksā noteiktais tiesību akts netiek piemērots, ja ir skaidrs, ka, ņemot vērā visus apstākļus, situācijai ir pavisam necīga saikne ar Beļģiju, bet tai ir cieša saistība ar citu valsti. Tādā gadījumā piemēro šīs konkrētās valsts tiesību aktus (Kodeksa 19. pants).

2. Beļģijas tiesību aktu prevalējošie vai publisko tiesību noteikumi, ar kuriem reglamentē starptautiska mēroga situāciju, joprojām ir piemērojami neatkarīgi no tiesību normu kolīzijas noteikumos norādītajiem tiesību aktiem (Kodeksa 20. pants).

3. Starptautiskajā sabiedriskajā politikā ir izņēmums, kas dod iespēju nepiemērot konkrētus ārvalstu tiesību aktu aspektus, ja to ietekme būtu nepieņemama Beļģijas tiesību sistēmā (Kodeksa 21. pants).

2.5 Ārvalstu tiesību pārbaude

Beļģijas tiesa var pieprasīt pusēm noskaidrot ārvalstu tiesību aktu saturu un darbības jomu. Tiesa arī drīkst piemērot Eiropas Konvenciju par informāciju par ārvalstu likumiem, kas tika parakstīta Londonā 1968. gada 7. jūnijā. Ja tiek pieprasīts autentisks pierādījums, pusei vajadzēs sniegt paziņojumu, kas ir zināms kā *certificat de coutume*, kurā atbilstoša ārvalstu iestāde sniedz autentisku liecību par tās valstī piemērojamiem noteikumiem.

3 Kolīziju normas

Ja Beļģijas tiesai ir jurisdikcija saskaņā ar noteikumiem, kas jau minēti iepriekš, tai joprojām ir jāizlemj, kurus tiesību aktus piemērot strīdam. Tiesa izlemj šo jautājumu saskaņā ar Beļģijas starptautiskajām privāttiesībām. Atkarībā no strīda tēmas pastāv dažādi faktori, kas var piesaistīt lietu konkrētai tiesiskajai sistēmai. *DIP* kodekss ir strukturēts pēc tēmas, un katrai tēmai ir norādīts būtiskais piesaistes kritērijs. Dažas no šīm tēmām ir aplūkotas tālāk tekstā.

3.1 Līgumsaistības un tiesību akti

Šī tematiskā joma tiek reglamentēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (zināma kā regula "Roma I"). *DIP* kodekss nosaka vecās 1980. gada Romas konvencijas piemērošanu līgumsaistību lietām, kas tika izslēgtas no tās darbības jomas. Kodekss drīzumā tiks koriģēts, lai tajā tiktu ņemta vērā situācija, kas rodas, aizstājot veco Romas konvenciju ar regulu "Roma I".

Noteiktas lietas, kas ir izslēgtas no minētās regulas darbības jomas, tomēr reglamentē īpaši noteikumi —

– vai nu saskaņā ar starptautiskajām konvencijām (jo īpaši 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvenciju par noteikumiem starptautisko vekseļu privāttiesību jomā un 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvenciju par noteikumiem starptautisko vekseļu privāttiesību jomā),

– vai saskaņā ar Kodeksa īpašiem noteikumiem (jo īpaši 124. pantu par trestiem un 111. pantu par partnerības līgumiem).

Visbeidzot jāatzīmē, ka saskaņā ar minētās regulas 25. pantu tiek turpināta noteiktu starptautisko konvenciju piemērošana, proti:

– 2001. gada 21. jūnija Budapeštas Konvencija par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem,

– 1989. gada 28. aprīļa Londonas Starptautiskā konvencija par palīdzību,

– Starptautiskas konvencijas par konkrētu noteikumu unifikāciju attiecībā uz sadursmēm, palīdzību un glābšanu jūrā, kas parakstītas Briselē 1910. gada 23. septembrī, un klātpievienotais Parakstu protokols.

3.2 Ārpuslīgumiskās saistības

Šī joma tiek reglamentēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (zināma kā regula "Roma II"). *DIP* kodekss nosaka tās piemērošanu lietām, kas ir izslēgtas no tās darbības jomas.

Noteiktas lietas, kas ir izslēgtas no minētās regulas darbības jomas, regulē specifiski noteikumi. Tādējādi pienākumu, kas rodas no cieņu aizskarošas rīcības vai privātuma vai personas tiesību pārkāpuma, nosaka tās valsts tiesību akti, kurā šī rīcība vai kaitējums ir noticis vai kurā pastāvēja tā draudi, pēc pieteikuma iesniedzēja izvēles, ja vien atbildīgā persona neapgalvo, ka tā nevarēja paredzēt, ka kaitējums tiks nodarīts šajā valstī (sk. Kodeksa 99. pantu).

Jāatzīmē, ka saskaņā ar minētās regulas 28. pantu tiek turpināta noteiktu starptautisko konvenciju piemērošana, proti:

– 1971. gada 4. maija Hāgas Konvencija par ceļu satiksmes negadījumiem piemērojamo likumu,

– 1952. gada 10. maijā Briselē parakstītās Starptautiskā Konvencija par dažu noteikumu unifikāciju civilajā jurisdikcijā kolīziju lietās, Starptautiskā Konvencija par dažu noteikumu unifikāciju attiecībā uz kriminālo jurisdikciju kolīziju lietās un citos navigācijas incidentos, Starptautiskā Konvencija par noteiktu likumu, kas attiecas uz jūras kuģu arestu, unifikāciju.

– Starptautiskā Konvencija par glābšanu, Londona, 1989. gada 28. maijs,

– Konvencija par Eiropas patentu piešķiršanu, Minhene, 1973. gada 5. oktobris,

– 1933. gada 29. maija Starptautiskā Konvencija par dažu noteikumu unifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu iepriekšējo arestu,

– Starptautiskas konvencijas par konkrētu noteikumu unifikāciju attiecībā uz sadursmēm, palīdzību un glābšanu jūrā, kas parakstītas Briselē 1910. gada 23. septembrī, un klātpievienotais Parakstu protokols.

3.3 Personas statuss, tā aspekti saistībā ar civilstāvokli (vārds, dzīvesvieta, rīcībaspēja)

Ja Kodeksā nav noteikts citādi, tiesību akti, kurus piemēro strīdiem par personas statusu un tiesībbspēju, ir tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona. Tas pats noteikums reglamentē dzimuma maiņu (Kodeksa 35. *ter* pants).

Attiecībā uz fizisko personu tiesībbspēju Kodeksā ir ietverts noteikums par daļēju atgriezenisko norādi: lietu regulē Beļģijas tiesību akti, ja ārvalstu tiesību aktos ir pieprasīta Beļģijas tiesību aktu piemērošana (Kodeksa 34. pants).

Saskaņā ar vispārējo principu tiesību akti, kurus piemēro personu uzvārda un vārda noteikšanai, ir tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona (Kodeksa 37. panta 1. punkts), vai — ja personai ir vairāku valstu valstspiederība — tiesību akti vienā no valstīm, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona (Kodeksa 37. panta 2. punkts).

3.4 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem, ieskaitot adopciju

3.4.1 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem

Kā vispārējs noteikums piemērojamo tiesību aktu noteikšanai Kodeksa 62. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka personas izcelšanos un tās apstrīdēšanu reglamentē tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona bērna piedzimšanas laikā vai, ja izcelšanās tiek noteikta brīvprātīgi, šīs darbības veikšanas laikā.

Ja norādītajos tiesību aktos nav noteikts, ka izcelšanās brīvprātīgas noteikšanas gadījumā ir vajadzīga bērna piekrišana, šādas piekrišanas vajadzību un nosacījumus un tās formulēšanas veidus nosaka tās valsts tiesību akti, kurā atradās bērna pastāvīgā dzīvesvieta piekrišanas laikā (Kodeksa 62. panta 1. punkta otrā daļa).

3.4.2 Adopcija

Adopcijas īstenošanas nosacījumus regulē adoptētāja valsts tiesību akti vai adoptētāju kopējie EEZ valstu tiesību akti. Ja adoptētājiem ir atšķirīga pilsonība, nosacījumus regulē viņu pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti vai, ja tos nevar piemērot, Beļģijas tiesību akti (Kodeksa 67. pants).

Attiecībā uz dažādām piekrišanām ir piemērojami adoptētā bērna pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti. Tomēr, ja šajos tiesību aktos nav paredzēta adoptētā bērna, autoru vai likumīgo pārstāvju piekrišana vai nav paredzēta adoptēšana, šāda piekrišana tiks reglamentēta ar Beļģijas tiesību aktiem (Kodeksa 67. un 68. pants).

3.5 Laulība, pāru kopdzīve bez laulības, partnerattiecības, laulības šķiršana, laulāto atšķiršana, uzturēšanas saistības

3.5.1 Laulība

Kas attiecas uz laulībai piemērojamiem tiesību aktiem, Kodeksā ir noteikta atšķirība starp:

- 1) laulību solījumu: ir piemērojami nākamo laulāto pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti vai, ja tos nevar piemērot, abu nākamo laulāto valstspiederības valsts tiesību akti, vai, ja tos nevar piemērot, Beļģijas tiesību akti (Kodeksa 45. pants);
- 2) laulības noslēgšanu: ir piemērojami katra laulātā valsts tiesību akti, izņemot viendzimuma laulību, kad tiek izslēgti ārvalstu tiesību aktu noteikumi, kas aizliedz šādu laulību, ja kādam no laulātajiem ir valstspiederība vai pastāvīgā dzīvesvieta valstī, kuras tiesību aktos nav atļauta šāda laulība (Kodeksa 46. pants);
- 3) formalitātēm: ir piemērojami tās valsts tiesību akti, kurā notiek laulību ceremonija (Kodeksa 47. pants);
- 4) laulāto mantu: ir piemērojami laulāto pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti vai, ja tos nevar piemērot, abu laulāto valstspiederības valsts tiesību akti, vai, ja tos nevar piemērot, Beļģijas tiesību akti (Kodeksa 48. pants).

3.5.2 Pāru kopdzīve bez laulības un partnerattiecības

Attiecībā uz reģistrācijai pakļautu partnerību vai jebkādu kopdzīvi Beļģijas tiesību aktos ir noteikta atšķirība starp dzīvesbiedru attiecībām, kurās pastāv laulībai līdzvērtīga saikne, un attiecībām, kurās nav laulībai līdzvērtīgas saiknes.

Pirmajā minētajā gadījumā piemēro tos pašus tiesību aktus, kuri attiecas uz laulību (kā minēts iepriekš), turpretī kopdzīves attiecībām bez laulībai līdzvērtīgas saiknes piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā kopdzīves attiecības tika reģistrētas pirmo reizi.

Neregistrētas kopdzīves attiecības netiek regulētas ar nekādiem īpašiem noteikumiem.

3.5.3 Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana

Attiecībā uz laulības šķiršanu un laulāto faktisku atšķiršanu ir noteikts, ka vispārpiemērojami ir noteikumi, kas ietverti Padomes 2010. gada 20. decembra Regulā (ES), ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai (zināma kā regula "Roma III"). Izvēlētie tiesību akti, kas piemērojami attiecībā uz laulātajiem, ir jānorāda ne vēlāk kā tad, kad viņi pirmo reizi ierodas tiesā, kurā iesniegts laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas pieteikums.

3.5.4 Uzturēšanas saistības

Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 15. pantā ir dota atsauce uz 2007. gada 23. novembra Hāgas Protokolu par uzturēšanas saistībām piemērojamo likumu.

Piemērojami tiesību akti parasti ir tās valsts tiesību akti, kurā ir saņēmēja pastāvīgā dzīvesvieta. Tomēr pastāv īpaši noteikumi par attiecībām starp bērniem un viņu vecākiem, kuri attiecas uz personām, kas nav sasniegušas 21 gada vecumu, saistībā ar viņu attiecībām ar personām, kas nav viņu vecāki, attiecībām starp laulātajiem un kādreizējiem laulātajiem un attiecībām starp personām, kuru laulība ir atzīta par neesošu. Protokolā ir ietverts arī noteikums, kas ļauj pusēm norādīt piemērojamos tiesību aktus.

Turklāt 1956. gada 24. oktobra Hāgas Konvenciju par bērnu uzturēšanas saistībām piemērojamiem tiesību aktiem piemēros attiecībām starp Beļģiju un valsti, kas ir pievienojusies 1956. gada Hāgas konvencijai, bet vēl nav ratificējusi iepriekšminēto 2007. gada 23. novembra Hāgas protokolu.

3.6 Laulāto mantiskās attiecības

Partneri paši var izvēlēties, kuri tiesību akti ir piemērojami viņu mantisko attiecību regulējumam. Šāda izvēle ir ierobežota — tie var būt vai nu tās valsts tiesību akti, kurā atrodas partneru pirmā pastāvīgā dzīvesvieta pēc svinīgas laulības noslēgšanas, vai nu tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir viens no laulātajiem (Kodeksa 49. pants).

Ja izvēle netiek izdarīta, laulības īpašumu režīmu nosaka tās valsts tiesību akti, kurā atrodas partneru pirmā pastāvīgā dzīvesvieta pēc viņu laulības svinīgas noslēgšanas. Ja laulāto pastāvīgās dzīvesvietas neatrodas vienā un tajā pašā valstī, piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgie bija abi partneri svinīgas laulības noslēgšanas laikā. Visos citos gadījumos piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā notika svinīga laulības noslēgšana (Kodeksa 51. pants).

3.7 Testamenti un mantojums

Šo jomu regulē Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi.

3.8 Nekustamais īpašums

Piemērojamos tiesību aktus var noteikt arī pēc īpašuma atrašanās vietas (Kodeksa 87. pants).

3.9 Maksātnespēja

Maksātnespējas jautājumus reglamentē Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām. Regulas pamatprincips ir, ka tiek noteikta viena galvenā universālā maksātnespējas procedūra, pēc kuras, iespējams, seko sekundāras teritoriālās procedūras.

Lapa atjaunināta: 17/12/2020

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.